

Blázen a dítě

Hana Hegerová

Blázen a dítě, dva lidé prostí,
brodí se sněhem zimní krajinou.
Blázen a dítě promrzlých kostí
určitě během zimy zahynou.

Nejtěžší vločky, které kdy spadly,
snesly se na ně s krutou radostí.
Nejtěžší vločky tiše se kladly
na bílé skraně, vnikly do kostí.

Kam asi míří ukrutným mrazem,
sněhem a ledem podivný pár...
Kam asi míří... Sníh padá na zem.
Dítě je bledé, blázen je stár.

Šlápěje tiché po nich tu zbyly,
neštěstí dýše z dojemných stop.
Šlápěje tiché kráčejí k cíli,
kráčejí tiše, cílem je hrob.

Blázen a dítě prošli tím krajem
lhostejných lidí v onen zimní čas.
Blázen a dítě... Kdo z vás má zájem,
ať jde a vidí, co dovede mráz.

Pšenice kvetla, nebe se smálo
a slunce na zem svítilo v ten čas.
Pšenice kvetla, když se to stalo:
Blázen a dítě zjevili se zas.

Nad krajem pluli jako dva mraky,
šedivým steskem slunce zakryli.
Nad krajem pluli jako dva mraky
potrestat bleskem svět náš rozmilý.